

LA PREGUNTA
DEL DIA¿Un país tan petit ha de tenir
tants litigis sobre la titularitat
de determinats territoris?

La tribuna

Els glacials es fonen

Gairebé totes les projeccions consideren que entorn del 2050 la banquisa estiuenca desapareixerà totalment

JAUME
Bartumeu

Es que hem pogut veure el docufilm *Una veritat que molesta*, d'Al Gore, recordarem que hi afirmava que la fosa dels glacials polars de Groenlàndia faria pujar el nivell mitjà del mar d'uns sis a set metres.

Tal com recordava el diari *Le Monde* el tres de setembre passat, alguns científics li recriminaren aquella afirmació. Deien que el premi Nobel de la pau del 2007 oblidava precisar que la retirada completa dels glacials -d'un gruix de més de tres quilòmetres, en alguns indrets- se suposava que es faria en mil·lennis i no pas en un segle.

PERÒ UNS treballs científics publicats el 31 d'agost al portal de la revista *Nature Geoscience* podrien comportar que aquells científics haguessin de revisar els seus criteris de grandària i de temporalitat. Aquest debat científic, promogut pel professor **Anders Carlson**, de la Universitat de Wisconsin (EUA), em permet tornar a recordar la urgència amb què hem de canviar les polítiques mediambientals arreu del món i òbviament també a casa nostra.

D'altra banda, el mateix 3 de setembre, el diari belga *Le Soir* va publicar un altre article preocupant en què s'explica que per primera vegada una embarcació científica, el *Polarstern*, havia aconseguit fer la volta a tot el cercle polar. *Le Soir* ens

NOE

deia que, amb l'escalfament climàtic del planeta, «... la pregunta ja no és saber si el cercle polar desapareixerà totalment un dia, sinó més aviat quan haurà deixat d'existir definitivament...».

En les imatges captades via satèl·lit de les altes latituds polars, es veu perfectament com el gel està cada cop més esmicolat. El professor **Claude Joiris**, especialista en ecologia polar, ha fet el viatge en el *Polarstern* per continuar observant l'evolució. Ha pogut veure moltes més balenes que les acostumades en aquella època. Aquest expert ho té

clar: són balenes que han vingut del Pacífic com a conseqüència del pas nord-est obert precisament per la fosa accelerada del cercle polar.

Hi ha, encara, una altra mala notícia que ens arriba de l'ESA, l'agència espacial europea. La vigilància de la banquisa del cercle polar mitjançant un radar avançat que està instal·lat en el satèl·lit *Envisat* assenyalava que la banquisa polar podria fer aquest estiu un nou salt endavant en la fosa del glaç.

Finalment, *Le Monde*, en l'edició del 10 de setembre, tornava sobre la qüestió i aportava noves dades, reco-

La majoria dels experts atribueixen aquesta fosa ràpida al fet del canvi climàtic, provocat per l'activitat humana

llides del *National Ice Centre* americà el qual havia anunciat, el dia 5 de setembre, que la fosa de la banquisa àrtica havia alliberat tant el pas del nord-est com del nord-oest. És la primera vegada, d'ençà que els glacials

àrtics són vigilats per satèl·lits, que aquestes dues vies marítimes, que segueixen respectivament la costa sibèriana i canadenca, es poden emprar simultàniament.

LA MAJORIA dels experts atribueixen aquesta fosa ràpida al canvi climàtic, provocat per l'activitat humana. Gairebé totes les projeccions consideren que entorn del 2050 la banquisa estiuenca desapareixerà totalment. Però, tal com diu *Le Monde*, hi ha nombrosos especialistes que consideren que aquesta situació es podria produir molt abans, cap a l'any 2020.

Té raó **Al Gore**: aquesta és una veritat que molesta. Precisament aquest estiu, en el 23è Congrés de la Internacional Socialista, en el qual vaig poder participar del 30 de juny al 2 de juliol passat, hi va haver una interessant discussió entorn de la ponència *Actuant ja sobre el canvi climàtic*. Els partits membres de la Internacional Socialista vam aprovar una declaració que afirma la necessitat d'un compromís polític «... per donar els incentius i per guiar el mercat, de manera que funcioni en benefici del medi ambient i afavorint un creixement econòmic més ecològic i més equitatiu». Alhora, la Internacional Socialista va afirmar que un àmbit cabdal en l'acció per promoure i aconseguir una resposta global al canvi climàtic és l'educació pública. En aquest sentit, vam assenyalar que «... cal dur a terme més esforços per educar, especialment la joventut» en la defensa d'un desenvolupament sostenible. A casa nostra tenim feina en aquest àmbit. ■

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

redaccio@andorra.elperiodico.com